

A Fővárosi Ítéltábla a **felperes jogi képviselőjének neve, címe**) által képviselt felperes neve (**felperes címe** felperesnek, **alperesi jogi kp. neve**, gygondnok által képviselt alperes neve **alperes címe** alperes ellen, küldöttgyűlési határozat megsemmisítése iránt indított perében - mely perbe az alperes pernyertességének érdekében a ... ügyvéd által képviselt Alperesi beavatkozó (**alperesi beav. címe**) beavatkozott - a Fővárosi Törvényszék 2018. október 4. napján kelt 19.P.23.703/2017/19. számú ítélete ellen a felperes részéről 20. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 15 nap alatt 10.000 (tízezer) forint + áfa mértékű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében az alperes 1-8/2017.(09.05.) számú küldöttgyűlési határozatának a megsemmisítését kérte a 2013. évi V. törvény 3:35-36. § alapján, mert a közgyűlés összehívása, megtartása nem felelt meg a 2017. május 6. napján elfogadott alapszabálynak.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte, kifejtve, hogy a 2007. évi alapszabály rendelkezései voltak az irányadók, amelynek megfelelnek a támadott határozatok.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, fizessen meg a beavatkozónak 30.000 forint + áfa perköltséget. Az alperest képviselő ügygondnok díját 30.000 forintban állapította meg.

Az ítélete indokolásában az elsőfokú bíróság az ítéltábla határozatára utalással rögzítette, hogy a nyilvántartási adatok szerint az alperes még nem tért át a 2013. évi V. törvényre (új Ptk.), ezért a Ptké. 9. § (4) bekezdés és 11. § (3) bekezdés értelmében az alperes működésére az 1959. évi IV. tv. (Ptk.) rendelkezései alkalmazandók. Utalt a Ptk. 29. § (4) bekezdésére, amely szerint harmadik személy a bíróság is, ezért a közhiteles nyilvántartásba képviselőként bejegyzett személy jogosult az alperes képviseletére, aki azonos a felperessel, mely okból az alperes részére ügygondnokot rendelt. Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja szerint mivel sem a 2017. május 6. napján megszavazott alapszabály, sem a későbbi határozatok nyilvántartásba vétele nem történt meg, a per eldöntése szempontjából annak van jelentősége, hogy a felperes által támadott határozatok a korábbi alapszabály rendelkezésébe ütköznek-e. A felperes maga sem vitatta, hogy a 2017. szeptember 5. napján meghozott határozatok nem a 2017. május 6. napján megszavazott alapszabály szerint kerültek meghozatalra, hanem a korábbi alapszabály szerint, amelynek a felek nyilatkozata szerint megfeleltek. Ezért az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy miután a régi alapszabály rendelkezéseinek a keresettel támadott határozatok megfelelnek, a kereset alaptalan. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés, az ügygondnok díjáról a Pp. 149. § és a PK. 49. állásfoglalás alapján mérlegeléssel határozott.

A felperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a keresetével egyező döntés meghozatalát kérte. Fenntartotta, hogy a keresettel támadott határozatokat meghozó gyűlés összehívására, a határozatképesség megállapítására és a határozatok meghozatalára, az elnökség és az ellenőrző bizottság tagjainak megválasztására, az alperes működésére irányadó új Ptk., valamint a 2017. május 6-i alapszabály rendelkezéseivel ellentétes módon került sor. Hangsúlyozta, hogy a 2017. május 6-i küldöttgyűlés célja a törvényes működés helyreállítása volt, amelynek részét képezte a hatályos jogszabályoknak történő megfelelés; a közhiteles nyilvántartásba bejegyzett alperesi elnöknek kötelezettsége volt a küldöttgyűlés összehívása, a 2016. év végén lejárt mandátumú küldöttek joghatályosan szavazták meg az új alapszabályt, mivel más módja nem volt a törvényes működés helyreállításának. Rögzítette, hogy 2017. május 6. napján az akkor érvényben lévő képvisleti rendszernek megfelelően, küldöttek útján megszavazott alapszabály minden törvényi előírásnak megfelel, így érvényesnek és hatályosnak kell tekinteni figyelemmel arra, hogy a törvényszék bejegyző határozata csupán deklaratív aktus. Megítélése szerint a 2017. szeptember 5. napján a 2017. május 6-i alapszabály lett volna alkalmazandó a Ptké. 11.§ (4) bekezdésre is tekintettel, ezért a 2017. szeptember 5-i küldöttgyűlés összehívása ezen alapszabály 9.1.2.4., 9.1.3.3., 9.1.3.2. pontjába ütközik. Álláspontja szerint a törvényszéknek hivatalból kellett volna észlelnie az ítélet meghozatala előtt, hogy abban az esetben, ha a tárgyi határozatokat szabályosnak minősíti, akkor az alapul szolgáló régi alapszabály több, súlyos hiányossággal rendelkezik, a változás bejegyzési kérelem sem felelt meg a törvényi előírásoknak. Kifejtette, hogy a támadott határozatok alapjául szolgáló régi alapszabály több ponton jogszabálysértő a hiányosságai okán.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperesi beavatkozó a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte megalapozottsága, jogszerűsége folytán. Utalt az ítéletábra korábbi határozatára, arra, hogy a felperes sem vitatta, miszerint a korábbi alapszabálynak a támadott határozatok megfelelnek. Kiemelte, hogy a jelen perben nem az volt a kérdés, hogy az egyesület régi vagy új alapszabálya szenved-e bármilyen hiányosságban, ezért a fellebbezésben e körben hivatkozottakat súlytalannak minősítette.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéletábra kiemeli, hogy az alperes autonóm szervezet, amelyből következően az önkormányzatiság elve alapján az alperes működésébe a bíróság csak kivételesen és a jogszabály által meghatározott esetekben avatkozhat be.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a jogvita elbírálására a Ptk. az irányadó. A Ptk. 62. § (6) bekezdése alapján a bíróság a keresetlevélben előadott okokat, indokokat, jogsértéseket vizsgálhatta a keresettel támadott határozatok törvényességének megítélésében. A keresetindítási határidőn túl előadott, illetve elő nem adott érvek, indokok nem vehetők figyelembe. A bíróság hivatalból nem vizsgálhatja sem az alapszabály, sem az egyéb határozatok törvényességét. A bíróság kizárólag a keresethez kötötten, a keresetlevélben megjelölt jogszabálysértések fennállását bírálhatja el a keresettel támadott határozatok törvényességének megítélésékor. Eltérő jogértelmezés mellett a bíróság beavatkozna az autonóm szervezet működésébe, sérülne az önkormányzatiság elve, valamint a támadott határozatok esetében a jogszabályban meghatározott keresetindítási határidő is értelmét vesztené.

Mindebből következően a fellebbezésben az alperes alapszabálya egyes hiányosságainak, a bejegyzési kérelem törvényességének megítélése nem képezhette a bíróság feladatát, a jelen per kereteit meghaladó törvényességi vizsgálat a bíróság hatáskörébe nem tartozott. A felperes által

hivatkozott hivatalbóli vizsgálatot, észlelést az egyesületre vonatkozó törvényi rendelkezések, ezen belül a Ptk. 62. § (6) bekezdése kizárja.

Az alperes 2017. május 6. napján meghozott küldöttgyűlési határozataival módosította az alapszabályát az új Ptk-nak való megfelelés érdekében is. Nem vitatottan ennek nyilvántartásba vétele nem történt meg, így a következetes ítélkezési gyakorlat alapján, nyilvántartásba vétel hiányában az alperes még nem helyezte magát az új Ptk. alá, az új Ptk-nak megfelelő 2017. május 6-i alapszabálya nem volt alkalmazható a működésére.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes működésére, így a keresettel támadott határozatok törvényességének megítélésére, a 2017. szeptember 5-i küldöttgyűlés megtartására, az ottani határozathozatalra nem a 2017. május 6-i, hanem az ezt megelőző alapszabály volt az irányadó. A felperes kizárólag a 2017. május 6-i alapszabályba ütközést jelölte meg a keresettel támadott határozatok törvénysértő jellegeként. Ez a fentiek alapján nem alapíthatta meg a keresettel támadott határozatok alapszabályba ütközését. Az nem volt vitatott a felperes által sem, hogy a korábbi alapszabálynak megfeleltek a keresettel támadott határozatok.

Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság helytállóan, jogszabálysértés nélkül vizsgálta a kereset megalapozottságát és jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a keresetben megjelölt okok alapján a támadott határozatok nem alapszabálysértők, ezért alappal utasította el a keresetet.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében a Pp. 254. § (3) bekezdésre is tekintettel helyes indokaira utalással hagyta helyben.

A felperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a fellebbezési eljárásban felmerült költségek viseléséről az ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdés szerint határozott.

Az alperest ügygondnok képviselte, aki a másodfokú eljárásban fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a fellebbezési tárgyaláson nem jelent meg, így igazolt költsége nem merült fel, ezért az ítéltábla a javára a fellebbezési eljárásra díjat nem állapított meg.

Az alperesi beavatkozó fellebbezési eljárási költségét a 32/2003.(VIII.23.) IM. rendelet 3. § (3), (5), (6) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés szerint a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányosan határozta meg.

Budapest, 2019. március 26.

Dr. Németh László sk.  
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.. Molnár Ágnes sk.  
előadó bíró

bíró